Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்வு இதழ் ISSN: 3049-0723 (Online)
A monthly peer-reviewed online multi-disciplinary Tamil journal

Volume 1, No. 05 | February 2025

God Murugan in Tirumurukatruppatai: A Review of the Six Faces

S.Veerakannan

1. Deputy Librarian, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi 642001, Tamilnadu, India.

ABSTRACT

Temples form the soul of India, representing a source of pride and cultural heritage on a global scale. The deities, festivals, profound philosophies, intricate arts, and significant cultural monuments intrinsically linked to these temples contribute to a worldwide awareness of our nation's greatness. Divine power is believed to reside within these sacred spaces, offering protection and fulfilling the desires of devotees who seek solace and blessings. Those who have experienced this divine power have composed devotional hymns, capturing their spiritual experiences in verses filled with devotion, philosophical insights, and personal encounters with the divine. Nakkeerar, in his *Tirumurukatruppatai*, shares his profound divine experience towards Lord Murugan. This article explores the activities and significance of the six faces of Lord Arumuga as depicted in this revered Tamil hymn, aiming to provide a deeper understanding of Nakkeerar's portrayal of the deity..

ARTICLE INFO

Received : 20 Feb 2025
Revised : 30 Feb 2025
Accepted : 01 Mar 2025

KEYWORDS

Tirumurukatruppatai, Lord Murugan, Arumuga, Nakkeerar, Divine Faces, Tamil Literature, Devotional Hymn, Temples, Philosophy

திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன்: ஆறு முகங்கள் பற்றிய ஒரு ஆய்வு

எஸ்.வீரகண்ணன்

துணை நூலகர், நல்லமுத்து கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி 642001, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

பாரத தேசத்தின் ஆன்மா என்றால் அது திருக்கோயில்களே. ஆலயம் என்று போற்றப்படும் திருக்கோயில்கள், பாரத நாட்டின் பெருமையை உலக அரங்கில் நிலைநிறுத்துவதில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. திருக்கோயில்களைச் சார்ந்துள்ள தெய்வங்கள், அங்கு கொண்டாடப்படும் விழாக்கள், மனிதப் பிறவியை மேன்மைப்படுத்தும் உயர்ந்த தத்துவங்கள், கலைகள், பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் என அனைத்தும் நம் நாட்டின் மகத்துவத்தை உலகறியச் செய்து பெருமை சேர்க்கின்றன.

திருக்கோயில்களில் உறையும் தெய்வ சக்தி, தன்னை நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பியதை வழங்கி அருள்புரிகிறது. அந்த தெய்வீக சக்தியை உணர்ந்த பக்தர்கள், தங்கள் இறை அனுபவங்களை பக்திக் கவிதைகளாகவும், பாடல்களாகவும் இயற்றியுள்ளனர். அந்தப் பாடல்களில் பக்தி உணர்வு, தத்துவங்கள் மற்றும் இறை அனுபவங்கள் நிறைந்துள்ளன. உதாரணமாக, நக்கீரர் முருகப்பெருமான் மீது கொண்ட பக்தியின் காரணமாக திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் நூலைப் பாடினார்.

இந்தக் கட்டுரை, திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்களுக்கான செயல்பாடுகளை நக்கீரர் எவ்வாறு மீள்பார்வை செய்கிறார் என்பதை விளக்க முற்படுகிறது.

திருமுருகாற்றுப்படையும் நக்கீரரும்:

நக்கீரர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைமைப் புலவராக விளங்கியவர். அவரது தமிழ்ப் புலமையை சிவபெருமானே உறுதி செய்து பெருமைப்படுத்தினார். நக்கீரர் தமிழை இறைவனாகவே கருதி வழிபட்டவர். சிவன், முருகன் ஆகிய இருவரையும் வழிபட்ட அகத்தியர், ஔவையார், பொய்யாமொழிப் புலவர், அருணகிரியார் போன்ற பத்துப் புலவர்களில் இவரும் ஒருவர். தன்னைக் காப்பாற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளைப் போற்றியதோடு, ஆறு முகங்களின் பெருமைகளையும் எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும், முருகப்பெருமான் விவரிக்க முடியாத தன்மையுடையவன் என்றும் அவனுடைய திருவடியே இவ்வுலக இன்பத்தையும், மறுவுலக இன்பத்தையும் வழங்கும் என்றும், அனைத்து மக்களும் வழிபட்டு உய்யும் வகையையும் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் எடுத்துரைத்துள்ளார்.

அடியவர் முருகனாக ஆற்றுப்படுத்துதல்: விரிவான விளக்கம்

முருகப்பெருமான், சிவபெருமானின் முழுமையான தன்மையைப் பெற்று, ஞானம் கைவரப் பெற்றவர். ஒரு தந்தை தன் மகன் அறிவில் சிறந்தவனாக, சான்றோனாக விளங்குவதை ஒருபோதும் தோல்வியாகக் கருத மாட்டார். மாறாக, தன்னைவிட உயர்ந்தவர், ஞானம் பெற்றவர் என்று பெருமையுடன் அறிவிப்பார். இதனால்தான் சிவபெருமான் தாமே முருகனிடம் உபதேசம் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது. இது, தந்தையானவர் மகனின் மேன்மையை உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்வதைக் காட்டுகிறது.

சூரபத்மன், தாரகாசுரன், சிங்கமுகன் ஆகிய மூவரையும் அழிக்க வேண்டுமானால், தன்னைவிட வீரத்திலும் சிறந்த ஒருவரால் மட்டுமே முடியும் என்று சிவபெருமான் எண்ணினார். அதனால்தான் முருகன் வீரராகவும், சூரராகவும் படைக்கப்பட்டார். அவர் வேண்டுவோருக்கு வேண்டுவதை அருள்பவர். இப்பிறவிக்குத் தேவையானவற்றை மட்டுமல்ல, மறுமைக்கு வீடுபேறு வேண்டுவோருக்கு வீடுபேற்றையும் அருள்பவர். இவ்வுலகத்திற்குத் தேவையான அனைத்தையும் யாவரும் திருக்கோவில்களுக்குச் சென்று இறைவனிடம் கேட்டுப் பெறலாம்; ஆனால் வீடுபேற்றைப் பெறுவோர் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்வதை விட, தங்களைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்வது மிக முக்கியம்.

தம்மை தகுதிப்படுத்திக் கொண்டவர்களுக்காகவே முருகனிடம் அருள் பெற்ற அடியார், வீடுபேறு என்ற அருளைப் பெறக் காத்திருப்பவர்களுக்கு, முருகன் வீற்றிருக்கும் அறுபடை வீடுகளுக்கும் சென்று வேண்டி வழிபட வழிகாட்டுகிறார். அருணகிரியார் கரூர் திருப்புகழில், "மதியால் வித்தகனாகி மனதால் உத்தமனாகி பதிவாகி சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே" என்று முருகப்பெருமானிடம் வேண்டுகிறார். இதன்மூலம், பர உலகத்து இன்பத்தை நல்கும் முருகனிடம் இம்மை மறுமைக்குத் தேவையான அனைத்தும் கிடைப்பதை அறியலாம்.

நக்கீரர், முருகனை வழிபடும் முறைகளை அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். திருக்கோயில் வழிபாடு, எம்பெருமானின் புகழைப் போற்றிப் பாடும் தோத்திர வழிபாடு, முருகனை அளந்து காண இயலாத நிலையில் தத்துவப் பொருளாகக் காணுதல், அடிபணிதல் எனும் திருவடி வழிபாட்டின் மூலம் அடைக்கலத்தை மேற்கொள்ளல் போன்ற பல்வேறு வழிகளில் அடியார்கள் வழிபட்டு உய்யும் தன்மைகளை விளக்குகிறார்.

இங்கு ஒரு மாறுபட்ட கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகிறது: "திருமுருகாற்றுப்படையைப் புலவராற்றுப்படை எனக் கருதலாம். ஆனால் பரிசில் பெற்றவன் விளிப்பானா யில்லை. பரிசில் பெறாதவனை நோக்கிய விளியாகவும் இஃது அமையவில்லை. மரபுகளுக்கு எதிராகப் பரிசில் வழங்கும் வள்ளலை விளிப்பதாக வருதல் ஏற்புடைத்தாயில்லை" என்று திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பெயரின் விளக்கத்தை மறுத்துரைப்பது சிந்திக்கத் தக்கதாகவே உள்ளது. அதாவது, திருமுருகாற்றுப்படை என்பது புலவர் ஒருவரை முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் படைப்பாக இருப்பினும், அதில் பரிசில் பெற்றவர் அல்லது பெறாதவர் எவரையும் சுட்டவில்லை. எனவே, மரபு சார்ந்த விளக்கத்தை மறுத்து, வேறுவிதமான அணுகுமுறையை இது வலியுறுத்துகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால், முருகப்பெருமான் ஞானம், வீரம், கருணை ஆகியவற்றை ஒருங்கே கொண்ட தெய்வம். அவரால் அருளப்பட்ட அடியார், தகுதி பெற்றவர்களுக்கு வீடுபேறு அடைய வழிகாட்டுகிறார். முருகனை வழிபடுவதற்கான பல்வேறு வழிகளையும் நக்கீரர் எடுத்துரைக்கிறார். அதே நேரத்தில், திருமுருகாற்றுப்படை குறித்த மரபுவழி விளக்கங்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் முருகனின் பெருமையை உணர்ந்து, அவரை நோக்கி நம்மை ஆற்றுப்படுத்தும் முயற்சிகளாகவே அமைகின்றன

சங்க இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் பெருமையையும், பக்தியையும் விவரிக்கும் ஒரு அற்புதமான நூல். அதில் உள்ள கருத்துக்களை விரிவாகக் காண்போம்.

முருகன் - அழகுக்கும் இளமைக்கும் அடையாளம்:

"முருகன்" என்ற பெயர், தமிழ்நாட்டில் மிகவும் புகழ்பெற்ற ஒரு பெயர். இப்பெயருக்கு "அழகானவன்", "இளமை மாறாத அழகுடையவன்" என்று பொருள். பக்தியாலும், வழிபாட்டாலும் ஒருவருக்கு கிடைக்கின்ற முக்தி, என்றும் இளமையான தோற்றத்தையும், ஒரே நிலையான தன்மையையும் அளிக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. திருமுருகாற்றுப்படை, அந்த முருகனின் நிலையினை அடைய விரும்புபவர்களுக்காக எழுதப்பட்டதால் இப்பெயர் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது.

முருகனின் அர்ச்சாவதாரத் தோற்றம்:

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தோன்றிய முருகன், சித்தர்களுக்கு ஞானத்தை உபதேசித்ததால், முதல் சித்தராக கருதப்படுகிறார். அவர் ஆறுபடை வீடுகளில், இயற்கை எழில் சூழ்ந்த இடங்களில், ஆறுவிதமான தோற்றங்களிலும், முகபாவங்களிலும் காட்சி தருகிறார்.

வைணவ சமயத்தில், பெருமாளை கோவில்களில் தரிசிக்கும் முறையை "அர்ச்சாவதாரம்" என்பர். அதேபோல், முருகன் ஆறு திருத்தலங்களில் எழுந்தருளி, பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் நிலையே அர்ச்சாவதாரமாகும். பக்தர்கள் எக்காலத்திலும் கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்து, மனதார வணங்கி வழிபடும் தோற்றம் இது. திவ்ய தேசங்களில் திருமால் நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும் காட்சி தருவது போல, முருகப்பெருமான் ஆறு திருத்தலங்களில் வீற்றிருந்து அருள்புரிகிறார்.

ஆறுமுகங்களின் தத்துவம் மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம்

ஆறுமுகங்கள் கொண்ட முருகப்பெருமான், வெறும் தோற்றமல்ல; அது ஆழமான தத்துவங்களின் வெளிப்பாடு. ஒவ்வொரு முகமும் ஒரு தனித்துவமான செயல்பாட்டையும், ஆன்மீக நோக்கத்தையும் குறிக்கிறது.

முருகனும் ஆறுமுகமும்:

- **திருப்பரங்குன்றம்:** இங்கு முருகனின் தோற்றம் சூரியனைப் போல ஒளிர்கிறது. தன்னை வழிபடுபவர்களின் உள்ளத்தில் ஒளிக்கதிரைப் போல பிரகாசிக்கிறார். தன்னைச் சேர்ந்தவர்களின் தீவினைகளைப் போக்கி, அவர்களைக் காக்கும் திருவடியை உடையவராக இருக்கிறார். முருகனே எல்லாம் என்று எண்ணி பணிந்தால், அவரது கருணை கிடைக்கும்.
- **திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்):** இங்கு முருகன் ஆறு முகங்களையும் பன்னிரு கரங்களையும் கொண்டு காட்சி தருகிறார். ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு.

  முதல் முகம்: மனதில் உள்ள அறியாமை எனும் இருளைப் போக்குகிறது.

  இரண்டாவது முகம்: தன்னை வாழ்த்தும் பக்தர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியதை மனமுவந்து கொடுக்கிறது.

  மூன்றாவது முகம்: வேத மந்திரங்களையும், நாத ஒலிகளையும் பக்தியுடன் உச்சரிக்கும்போது, அவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, பாதுகாத்து, பலன் அளிக்கிறது.

  நான்காவது முகம்: இது பிறப்பு இறப்பு சுழற்சியில் இருந்து விடுபட விரும்பும் ஆன்மாக்களுக்கு அடைக்கலம் தருகிறது. தன்னை முழு மனதுடன் வழிபடும் பக்தர்களைக் காத்து, அவர்களுக்கு மோட்சத்தை அருள்கிறது. மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கும் துன்பத்திலிருந்து விடுதலை அளிக்கிறது.

  ஐந்தாவது முகம்: இது நீதியை நிலைநாட்டும் முகம். தீமை செய்பவர்களைத் தண்டித்து, நல்லவர்களைக் காக்கிறது. அசுர குணங்களைக் கொண்டவர்களை அழித்து, தர்மத்தை நிலைநாட்டுகிறது. இறைவன் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவர்.

அவரவர் செயல்களுக்கு ஏற்ப பலன்களை வழங்குகிறார். இறைவனைப் போற்றித் துதித்து, அவர் திருவடியைப் பற்றிக்கொள்ளும் ஆன்மாக்கள் நல்வழி அடைகின்றன. அதனால்தான் எல்லா மதங்களிலும் இறைவனைப் போற்றுதலும் பணிதலும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. கோவிலுக்குச் சென்று பரிகாரங்கள் செய்வதால், செய்த பாவங்கள் முழுமையாக நீங்கிவிடாது. அவை, வெட்டப்பட்ட செடிகொடிகள் மீண்டும் துளிர்விடுவதைப் போல, நம் மனதிற்குள் இருக்கும் தீய எண்ணங்கள் அவ்வப்போது எழும்பும். ஆனால், இறைவனின் நாமத்தை தொடர்ந்து உச்சரிக்கும்போது, நம் மனம் தூய்மை அடைகிறது; தீய எண்ணங்கள் தோன்றுவது தவிர்க்கப்படுகிறது. இது மனதிலும் செயலிலும் ஒரு சிறந்த மாற்றத்தை உருவாக்குகிறது. பரீக்ஷித் மகாராஜாவுக்கு சுகப்பிரம்மம் ஸ்ரீ பாகவதத்தில் கூறுகிறார் "பாவங்களை வேரோடு களைய வேண்டுமானால் இறைவனை நமக்குள் நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும். எப்படிப்பட்ட சமஸ்காரங்களையும் குண்டோடு அழிக்கும் சக்தி இறை நாமத்திற்கு உண்டு. இது பரமசத்தியம்." இறைவனின் நாமம் நெருப்பு போன்றது. அது நம் பாவங்களை எரித்து, நம்மைத் தூய்மையாக்குகிறது.

ஆறாவது முகம்: வள்ளியுடன் இணைந்து மகிழும் முகம். வள்ளி, முருகனை மணக்கக் காத்திருந்தது போல, இறைவனை அடைய விரும்பும் பக்தர்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்வில் எல்லாவற்றையும் தந்து அருளுகிறது. இச்சா சக்தியுடன் இறைவனை அடைய முயலும் ஆன்மாக்களுக்கு அவர் அருள் புரிகிறார்.

இவ்வாறு ஆறு திருமுகங்களும், தன்னை வழிபடும் பக்தர்களுக்காகவே திருத்தோற்றம் கொண்டு, அவர்களுக்கு அருள் புரிகின்றன. ஆறுமுகனின் செயல்களை விவரிக்கும் நக்கீரர், முருகனின் திருக்கரங்களின் செயல்பாடுகளையும் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

திரு ஆவினன்குடி (பழனி): தேவர்கள், முனிவர்கள், ருத்திரர்கள் என விண்ணுலகைச் சேர்ந்த பலரும் போற்றும் தலமாக பழனி விளங்குகிறது. சிவபெருமானும், திருமாலும் பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளை பிரம்மனுக்கு உபதேசிக்காததால் சிறைபட்ட அவரை விடுவிக்க இவர்கள் அனைவரும் முருகனை வேண்டி வணங்குகின்றனர். ஞானத்தின் வடிவமாக விளங்கும் முருகப்பெருமான் மேலோர்களுக்கெல்லாம் மேலானவராக இருப்பதால், அனைவரும் ஒன்று கூடி அவரை தொழுகின்றனர்.

திருவேரகம் (சுவாமிமலை): சுவாமிமலையில் பக்தர்கள் கூப்பிய கரங்களுடன் முருகனை வழிபடுகின்றனர். இரு பிறப்பாளர்களான அந்தணர்கள் தங்கள் வேத நெறியில் நின்று மந்திரங்கள் ஓதி முருகனை துதிக்கின்றனர்.

திருத்தணி: திருத்தணியில் இயற்கை எழில் கொஞ்சுகிறது. அழகிய மங்கையர் தோற்றமும், குன்றக் குறவர்களின் ஆட்டமும் முருகனின் புகழைப் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. கச்சணிந்தும், தோள் வலிமை கொண்டும், சேவல் கொடியை ஏந்தியும் முருகன் காட்சி அளிக்கிறார். அவரை பக்தர்கள் போற்றித் துதிக்கின்றனர்.

பழமுதிர்ச்சோலை (அழகர்கோவில்): அழகர்கோவிலில் தெய்வ வழிபாடு நிலைபெற்ற இடங்கள் உள்ளன. அருவியின் சிறப்பும், குன்றில் வாழும் மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. செந்நெல், வெண்பொரி, வெள்ளரிசி, ஆட்டுக்கிடாய் ரத்தம், மஞ்சள், வாசனைப் பொருட்கள் மற்றும் பூக்களை தூவி, நறுமணப்புகை காட்டி, குறிஞ்சிப் பண்ணிசைத்து, இசைக்கருவிகள் முழங்க தூரத்தில் உள்ளவர்களும் நடுங்கும் அளவுக்கு பெரிய ஒலியுடன் முருகனை வழிபடுகின்றனர். வேண்டியதை வேண்டியவாறு பெற்றவர்கள் போல பக்தர்கள் முருகனை வழிபடுகின்றனர். முருகன் அவர்கள் அனைவருக்கும் அருள் புரிகிறார் என்று நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் ஆறுபடை வீடுகளின் வாயிலாக முருகன் அருள்பாலிக்கும் விதத்தை எடுத்துரைக்கிறார். மேலும், ஆறுமுகனான முருகன் தனது ஆறு திருமுகங்களின் வாயிலாக எவ்வாறு அருள் புரிகிறார் என்பதையும் விளக்குகிறார். இந்த ஆறு திருமுகங்களின் செயல்பாடுகளை அருணகிரிநாதர் தனது திருப்புகழில் "ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றா..." என்ற பாடலில் வியந்து போற்றுகிறார்.

அடைக்கல நெறி: "நின்னளந்து அறிதல் மன்னுயிருக்கு அருமையின் நின்னடி உள்ளி வந்தனன் நின்னொடு புரையுநர் இல்லாப் புலகமையோ னெனா" (அடிகள் 278 - 280) என்று நக்கீரர் முருகனைப் புகழ்ந்து அடிபணிந்து போற்றுகிறார். மாணிக்கவாசகப் பெருமான் சிவபுராணத்தில் "எண்ணுதற்கு எட்டார் எழிலார் கழலிறைஞ்சி" (அடி 22) என்று குறிப்பிடுவது போன்று புலன்களுக்கும், எண்ணங்களுக்கும் எட்டாத பெருமான் முருகனின் திருவடியை அடைந்து உய்வு பெற பல்வேறு தரப்பட்ட மக்களும் வேண்டி வழிபடும் முறையை எடுத்துரைத்து அருள் கூர்ந்துள்ளார் நக்கீரர்.

சுருக்கமாக: இப்பாடல் வரிகள் முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளான பழனி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்ச்சோலை ஆகியவற்றின் சிறப்பையும், அங்கு முருகனை வழிபடும் முறைகளையும் விவரிக்கின்றன. மேலும், நக்கீரர் மற்றும் அருணகிரிநாதர் போன்ற புலவர்கள் முருகனின் பெருமையை எவ்வாறு போற்றுகின்றனர் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. புலன்களுக்கும் மனதிற்கும் எட்டாத முருகனின் திருவடியை சரணடைந்து மக்கள் உய்வு பெறுகிறார்கள் என்பதையும் இது உணர்த்துகிறது

.முடிவுரை

திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பெயர் முருகப்பெருமானின் அடியவர்களை அவர் அருள் பெறும் வழியில் வழிநடத்துவதோடு தொடர்புடையதாக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. பக்குவம் பெற்ற ஒரு அடியாரை முருகனிடம் அர்ப்பணித்து, அவரை முருகனைப் போலவே என்றும் இளமையாகவும், ஒரே நிலையான தன்மையுடனும் இருக்கச் செய்வதால் இந்த பெயர் வந்திருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் அறுபடை வீடுகள் எனப்படும் ஆறு தலங்களிலும் அர்ச்சாவதாரத் திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளி, தன்னை நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய வரங்களை அளித்து அருள்பாலிக்கிறார். குறிப்பாக நான்காவது திருமுகம், தவறு செய்தவர்களை தண்டிக்கும் முகமாக விளங்குகிறது. அன்போடு போற்றுபவர்களின் வினைகள், அவர்களின் ஆன்மீக மாற்றங்களுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப அழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இறைவனைப் போற்றி மந்திரங்கள் ஜெபிக்காதவர்களின் வினைகள், அவர்கள்

செய்யும் வழிபாடுகளால் அழிவது போல் தோன்றினாலும், உண்மையில் அவை முழுமையாக அழிவதில்லை. முருகனை வழிபடும் பக்தர்கள், எந்த தலத்தில் வழிபட்டாலும் போற்றுதல் மற்றும் திருவடியை தொழுதல் ஆகிய வழிபாட்டு முறைகளையே முக்கியமாகக் கொண்டுள்ளனர். முருகர் எங்கிருந்து வழிபட்டாலும், அவரவர்களுக்கு அந்தந்த இடங்களிலேயே அருள் வழங்கும் கருணை உள்ளம் கொண்டவர். அதாவது, தன்னை நாடி வரும் பக்தர்களுக்கு தூரம் ஒரு தடையாக இல்லாமல், அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே அருளைப் பொழிகிறார்

References

1. அறிவு நம்பி அ. (2010), திருமுருகாற்றுப்படை சங்க இலக்கியம் ஆகுமா? ஆய்வுக் கோவை, தொகுதி -. ப- 158.
2. காஞ்சி ஸ்ரீ சந்திரசேகேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் (2024), தந்தையை மிஞ்சிய தனயன் முருகப்பெருமான்
3. திருத்தலங்கள், தினமணி, தைப்பூசச் சிறப்பிதழ், ப - 100.
4. வேரோடு களைய வேண்டுமானால், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண ஆனந்தம் (2024), தொகுதி 23, இதழ்-1, ப - 24.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.